

Tanker om forskning på naturmedisinske metoder

Eskild Bakken jobber på NTNU i en forskerstilling, og har daglig problemstillinger vedrørende forskning på skrivebordet. Han har ingen ferdigløsninger når det gjelder forskning på naturmedisinske metoder, men som svar på en utfordring fra leder John Petter Lindeland, deler han noen av sine tanker med oss.

Mitt utgangspunkt for å bli med i forskningskomiteen i forrige runde, var en tanke om at naturmedisin (komplementær medisin, hva man enn kaller det...) kan bidra til å utvide begreper om hva medisin og forskning er, og hvordan det virker. Stilt overfor mainstream forskning blir vår posisjon ofte som religiøst frelste overfor ateister, - vi er overbeviste om at det vi gjør virker, og at vi har erfaringsbasert kunnskap, men må konvertere til ateisme for å bli trodd, det vil si forske på andres premisser. Evidens blir her omtrent som en trosartikkel innenfor ateismen, der tilhengerne er overbeviste om at evidens er viten og ikke tro.

Min hovedinnfallsvinkel er at avstanden er koblet til en dominerende materialistisk virkelighetsoppfatning, der «virkeligheten» reduseres til sansbare eller målbare størrelser, mens følelser/tanker/ideer havner i placeboskuffen, og anses som sekundær eller subjektiv virkelighet. Et kjennetegn for mange naturmedisinske behandlingsformer er derimot at de ikke opererer med noen avstand her, men er holistiske og integrerer fysiske, emosjonelle, kognitive og spirituelle momenter gjennom ulike sonesystemer eller kontekstforankrede framgangsmåter. En del av konteksten er naturligvis mennesket, man behandler vanligvis mennesker og ikke sykdommer. Det terapeutiske fokus er derved ikke en sykdom eller en tilstand, men en unik person (eller gruppe). Det synes for meg som jo nærmere man kommer naturmedisinens kjernevirksomhet, jo fjernere kommer man fra mainstream-forestillinger om evidens.

Kanskje en innfallsvinkel kan være å restituere menneskets sjelelige og åndelige sider, gjeninnsette dem som likeverdige med kroppen, og oppheve den nåværende degradering til diffuse kategorier som placebo og psykologi.

Jeg er ikke i tvil om at forskning på naturmedisin - inkludert tilpasning til mainstream- medisin, er nødvendig og viktig. Men dette er ikke fordi primærresultatet er viten, evidens eller anerkjennelse, det er snarere at ulike faggrupper lærer å tenke og å samarbeide.

Reell forskning på naturmedisin tror jeg må foregå ut fra terapiformenes egenart, med metoder tilpasset en tilhørende virkelighetsoppfatning som inkluderer menneskets metafysiske sider.

Det var bare noen strøtanker...

NNH sin forskningskomité har etter Landsmøtet følgende sammensetning:
Eskild Bakken, Bodil Salomonsen, Una Iversen-Ottne.